



MINISTERSTWO  
SPRAWIEDLIWOŚCI

www.ms.gov.pl

Sekretarz Stanu

KABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 17.05.2017 r.

nr 2621 podpis. [signature]

Warszawa, dnia 13 maja 2017 r.

DWOiP-V-052-73/17

BM-I-052-311/17/ 2

UNP170510-00732

dot. BPS/043-39-981/17

SEKRETARIAT  
Biura Prac Senackich  
Wpłynęło dn. 18.05.17, zał. ....  
nr 28321 podpis. [signature]

Pan

**Stanisław KARCZEWSKI**

Marszałek Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej

W odpowiedzi na oświadczenie złożone przez Pana Senatora Czesława Ryszkę podczas 39-go posiedzenia Senatu w dniu 21 kwietnia 2017 r., uprzejmie wyjaśniam.

Problematyka podniesiona w oświadczeniu ma charakter złożony i związana jest z koniecznością wyważenia interesów zarówno dłużników, jak i wierzycieli. Problem ten jest od dawna przedmiotem analiz w Ministerstwie Sprawiedliwości. Odpowiadając na pytania zawarte w oświadczeniu senatorskim zauważyć należy, że opisany stan faktyczny dotyczy problemu stosowania w praktyce dyspozycji przepisu art. 799 § 1 zd. 3 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (t.j. Dz. U z 2014 r., poz. 101 ze zm.) dalej k.p.c. Zgodnie z tą regulacją organ egzekucyjny stosuje sposób egzekucji najmniej uciążliwy dla dłużnika. Po nowelizacji tego przepisu w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 10 lipca 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks cywilny, ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015 r., poz. 1311) obowiązek ten został nałożony na organ egzekucyjny. Dokonaną zmianę podmiotową należy ocenić jako wzmocnienie ochrony dłużnika. Do czasu nowelizacji, jeśli wierzyciel prowadził egzekucję w sposób uciążliwy dla dłużnika, to komornik mógł jedynie zwrócić mu na to uwagę. Panuje

powszechna zgodność poglądów, że wskazanie kilku sposobów egzekucji nie może prowadzić do szykanowania dłużnika i nadużywania egzekucji. Dlatego też wierzyciel powinien zastosować najmniej uciążliwy sposób egzekucji. Ocena tej przesłanki zależy od konkretnego stanu faktycznego. Gwarancją ochrony dłużnika stanowi właśnie przepis art. 799 § 2 k.p.c. Przewiduje on obligatoryjne zawieszenie postępowania egzekucyjnego na wniosek dłużnika z tej części majątku, do której zbędnie skierowano egzekucję. Konieczne jest jednak precyzyjne ustalenie, czy egzekucja z określonej części majątku oczywiście wystarcza na zaspokojenie wierzyciela. Komornik orzeka o zawieszeniu postępowania egzekucyjnego po uprzednim wysłuchaniu stron. Ustawodawca posługuje się pojęciem "oczywistości" rozumianej obiektywnie, a nie w sensie subiektywnego odczucia dłużnika. Dlatego analizując wniosek dłużnika, komornik musi brać pod uwagę wiele obiektywnych elementów, takich jak np. wartość mienia, do którego ma ograniczyć się egzekucja, wysokość wierzytelności, prognozy co do wyników egzekucji, czyli realność sprzedaży licytacyjnej. W doktrynie powszechnie wyrażany jest pogląd, że naruszenie zakazu szykanowania dłużnika może powodować też odpowiedzialność deliktową wierzyciela za wyrządzoną szkodę, na podstawie art. 415 k.c.

Zastosowanie wskazanych przesłanek wymaga zbadania sprawy *in concreto*. Uprzejmie informuję, że jest ona w toku badania w trybie art. 64 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (t.j. Dz.U. z 2016 r., poz. 1138 ze zm.), które regulują sprawowanie przez Ministra Sprawiedliwości zwierzchniego nadzoru nad działalnością komorników sądowych. Niezwłocznie po zbadaniu zarzutów w zależności od wyników analiz zostaną podjęte dalsze czynności w zakresie kompetencji Ministra Sprawiedliwości. W przypadku uznania, że Komornik dopuścił się rażącego naruszenia prawa lub zasad etyki zawodowej rozważona zostanie możliwość zainicjowania wobec niego postępowania dyscyplinarnego.

2



SEKRETARZ STANU  
w Ministerstwie Sprawiedliwości

Patryk Jaki